

ÅSE HELENE BAKKEVIG DAGSLAND, NY REKTOR VED ROGALAND
VERNEPLEIARHØGSKULE FRA 1.1.1985:

Psykisk utviklingshemmede ikke bare et område for diakonien

– Psykisk utviklingshemmede må ikke bli et område/spesialfelt for diakoniutvalgene, de er en del av menigheten som alle andre, sier rektor Åse Helene Bakkevig Dagsland. Hun er nytilsatt rektor ved Rogaland Vernepleiarhøgskule ved Nærlandheimen, som eies av Det norske Diakonforbund. Den nytilsette rektor er lærerutdannet og har arbeidet mye med psykisk utviklingshemmedes selvoppfatning og bevisstgjøringsarbeid overfor disse, og hun er naturlig nok opptatt av holdninger til psykisk utviklingshemmede.

Av Leif Kjell Askeland

Åse Helene Bakkevig Dagsland har pedagogisk bakgrunn og avslutter dette semesteret sin embedseksamen i pedagogikk, og oppgaven har tittelen: «Selvoppfatning hos psykisk utviklingshemmede, en analyse av praksis og teori som kan bidra til større forståelse av et pedagogisk bevisstgjøringsarbeid.» Bak denne for oss legfolk i materien, litt kronglete tittel skjuler det seg et meget viktig arbeid som også har vakt en viss oppsikt. Arbeidet med dette tema har ført Bakkevig Dagsland til talerstolen på et utall kurs og hun har vært brukt som foreleser i høgskoler og institusjoner, og har deltatt i kirkelige sammenhenger.

I kirkelig sammenheng har arbeidet med integrering av psykisk utviklingshemmede i kirken stått sentralt, og hun deltar i kirkerådets arbeid med hjelpemidler og opplegg for konfirmasjonsforberedelse hvor psykisk utviklingshemmede integreres.

Rektor ved Rogaland Vernepleierhøgskole Åse Helene Bakkevig Dagsland.

– Hva betyr egentlig den diakonale tilknytningen, som Rogaland Vernepleiarhøgskule har, for deg?

– Det er greit at en av 7 vernepleierhøgskoler har et slikt tilbud, et tilbud i tillegg som jeg ser på som positivt. Skolen gir sånn sett et po-

sitivt bidrag til helheten. For meg er det viktig at vi er en åpen skole med tilbud som er noe forskjellig fra de andre skolene. Det er vel riktig å si at vernepleierutdanning kan være et vanskelig arbeidsfelt hvor det til dels finnes konflikter i syn, metoder og forskjellige menneskesyn. Her kan en «annerledes» skole gi et vik-

tig bidrag. Staben her ved skolen har også sett det som positivt fortsatt å stå som en privat skole. Dette er vedtatt enstemmig av lærergruppen.

- Slik som skolen rekrutterer, uten krav om bekjennelse, kan det vel bli få studenter som er genuint «kristelig» interessert?

- Nå skal jeg selvsagt være forsiktig med å uttale meg for bastant etter noen måneder her ved skolen, men jeg opplever miljøet som artig, positivt og fint. Det er en bredt representert studentgruppe, den er god og sammensatt. Vi er en skole med kristent grunnlag, og går ærlig ut med et tilbud som studenter og lærere møtes til. Faglig følger studentene opp også i forhold til teologiske/kristelige fag. Disse fagene trekkes inn som ekstraseminarer. Det avholdes slike seminar over noen dager hver høst. I vår har vi et sjelesorgseminar, som også er åpent for folk utenfra.

- På hvilken måte får den diakonale profil gjennomslag i omsorgen for de psykisk utviklingshemmede i dag?

- Jeg vil gjerne si at psykisk utviklingshemmede ikke må bli et nytt spesialfelt for diakoniutvalgene, men de må være en del av menighetene som alle andre. Vi er alle medmennesker og må bruke oss selv som medmennesker og fagpersoner også i kirkelig sammenheng, sier Åse Helene Bakkevig Dagsland og spinner videre på spørsmålet om egen oppfatning av diakoni og kall i forhold til faglighet og medmenneskelighet. Hun vil helst ikke komme med for presise formuleringer for trykking i «Diakonos», men legger vekt på det faglige og poengterer at hun er glad for at hun med sin faglige bakgrunn også kan bli brukt av Gud gjennom innsats i kirkelig sammenheng.

- Og nå skal også vernepleierne utdanne seg til diakoner gjennom

programmet til Diatahs ved Diakonhjemmet?

- Ja, dette ser jeg som et positivt tiltak. Vernepleierdiakoner kan være med å skape bredde i en menighet. Bredde utover det man finner i tradisjonell sykepleie. Jeg ser det veldig positivt at studentene gis mulighet til å ta dette året i tillegg. Det åpner for arbeid i nye sammenhenger, først og fremst i kirken. For tiden arbeider vi med å bygge opp den siden av tilbudet som vi skal gi. Til høsten skal vi ha dette forberedelseskurset klart.

- Har samarbeidet med Diakonhjemmet og det tilbudet som nå ligger klart, kommet fra grasrota, eller er det et administrativt tiltak på høyt plan som mangler interesse fra studentene?

- Mitt inntrykk er at det støttes fra studentene, og blir sett på som et positivt ekstratilbud. Jeg har ikke sett noen negative reaksjoner, dessuten blir det et frivillig tilbud.

- Du som har arbeidet med holdninger hos og til psykisk utviklingshemmede, er de mer sårbare enn andre, og hva gjør vi feil når vi møter dem?

- Ofte er det negative holdninger og små forventninger som møter den psykisk utviklingshemmede. Mange har nok møtt så mange negative holdninger at de har blitt mer følsomme og sårbare og også er utrygge på sin egen verdi. De mulighetene miljøet gir, er viktige for hvordan man fungerer. Her har vernepleierne en viktig stilling. Dette sier den nye vernepleierrektoren, som er oppvokst på østlandet (lengst i Asker og i Oslo som student). Hun har begynt å nærme seg midten av 30 årene og har vært aktiv i mange sammenhenger bl.a. KFUK, Studentforbundet og solidaritetsarbeid. Hennes forrige arbeidssted var den sosialmedisinske institusjonen i Radarveien i Oslo hvor hun var lærer og rådgiver ved skolen.

KFL endrer navn til KFO

Kommunale Funksjonærers Landsforbund, KFL, den nest største YS-organisasjonen, har på sitt 21. ordinære landsmøte i Trondheim den 26.-29. april, skiftet navn til Kommunalansattes Fellesorganisasjon, KFO. Navneskiftet kommer samtidig med at organisasjonen vedtar et handlingsprogram med et aktivt samfunnsmessig engasjement.

KFO, som nå har nesten 24.000 medlemmer, vil i landsmøteperioden arbeide for:

- arbeidstakernes faglig, økonomiske, sosiale og **samfunnsmessige** interesser.
  - å møte trusselen om privatisering med økt effektivisering.
  - 37,5 time som normal arbeidstid.
  - fleksibel pensjonsalder fra fylte 60 år.
  - 26 ukers svangerskapspermisjon med lønn.
  - full sysselsetting, dvs. en arbeidsløshet på under 1 prosent.
  - å styrke den kommunale økonomien ved større statlige overføringer.
  - at Norske Kommuners Sentralforbund får formell arbeidsgiverstatus.
  - at Riksmeglingsmannens kontor styrkes, slik at det blir lettere å gjennomføre lønnsoppgjørene.
- KFO vil øke sitt internasjonale engasjement, og vil arbeide for:
- støtte til arbeidet mot regimer som bygger på vold og undertrykkelse.